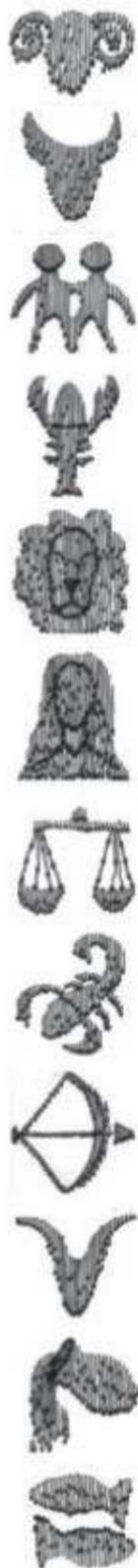

Весняний гороскоп

Овен. Овни дуже енергійні, тому на будь-якій парі одного Овна вже забагато. Зірки рекомендують вам трохи розслабитись і відірватись на повну. Але не варто потім телефонувати старості о 3 ночі ,щоб запитати де проходило перша пара. Це може дуже погано закінчиться.:

Телець. Вас чекає чудова весна, сповнена енергійності та оптимізму. Тому не гайте час на дурниці і ваше улюблене « я лише трохи полежу на диванчику». Кожну хвилину творіть ,творіть,творіть, і тоді у вас все вийде!:)

Близнюки. Цієї весни ви будете особливо непередбачувані, молодість візьме своє. Близнюки, ви відірветесь на повну, але зірки радять вам більше часу приділяти важливим речам. І краще не списуйте на парах у студента, який вчиться на вашому курсі вдруге.

Рак. Зірки віщують вам терміново почати робити всі завдання і не залишати все на свою улюблену «останню ніч». Загалом весна буде сповнена кохання та натхнення. Можливо ви нарешті знайдете свою довгоочікувану музу

Лев. У вас великий потенціал та нереальна чарівність. Цієї весни вас чекають приємні відкриття і неочікувані сюрпризи. Зірки віщують вам дуже драйвову весну. Ви зможете чудово посподати відпочинок, розваги та навчання.

Діва. Дівам , які мешкають без батьків зірки радять дещо змінити у своєму житті. Можливо вам варто скуштувати Мівіну гостру та чорний хліб з новим кетчупом «Тартар». Ви відразу відчуєте як ваше життя зміниться і вас відвідає неочікуване натхнення

Терези. Зірки радять вам хоча б весною трохи розслабитись і не бути такою злюкою Перестаньте перейматись через дрібниці ,що б там не казали злі люди, ви все одно неперевершені. Цієї весни вас чекають великі досягнення.

Скорпіон. У вас багато прихованих талантів ,а зараз настав час їх віднайти та активно розвивати. Цієї весни ви робитиме неочікувані для себе відкриття. Але будьте терплячими до своїх однокурсників, вони вас дуже люблять

Стрілець. Зірки розуміють ,що гуртожиток це - СИЛА, але краще не зловживайте спиртними напоями і тоді у вас буде чудова весна. Пройде все без конфліктів з викладачами та однокурсниками, без пропусків та запізень. Ви неодмінно станете студентом року! :)

Козеріг. Будьте трохи спокійнішими. Викладачі вже стомились відповідати на ваші каверзні запитання, тому весною вам варто розслабитись і відпочити. Але не зловживайте відпочинком! Завжди пам'ятайте по перегляд!

Водолій. Водолії дуже впertі та цілеспрямовані. Тому великих досягнень цієї весни їм не оминуть . Однокурсники захоплюватимуться вашою впевненістю у собі ,але не зазнавайтесь. Можливо цієї весни ви зустринете свою музу , яка змусить вас розчулитись.

Риби. Цієї весни Риби можуть чимось дуже сильно захопитись ,адже це їм властиво. Скоріш за все ,це буде особа іншої статі. Але не забувайте про навчання! Кохання коханням , а перегляд не чекатиме!:)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОЛЕКТИВ: ВІКТОР В., КАНИГІНА Н.
СТАТТІ: МАЗОКЕВИЧ М., МОНИЧ А., МАШКАРИНЕЦЬ Я., БЕНЧАК Т., ПОГОРІЛЯК В., САМБУР Р., КОРПОШ К., МОСКАЛЬОВА Н.
ЛІТЕРАТУРНИЙ РЕДАКТОР, КОРЕКТОР: Ребрик Н.І.
ХУДОЖНИК-ІЛЮСТРАТОР: ЄГОРОВА Д.
КОМП'ЮТЕРНА ВЕРСТКА: КОФЕЛЬ О., ВІКТОР В. Тираж 50 примірників. ЗХІ 2013.

СТУДЕНТСЬКИЙ ЖУРНАЛ
РАКУРС

БЕРЕЗЕНЬ 2013

ЗАКАРПАТСЬКИЙ
ХУДОЖНИЙ
ІНСТИТУТ

*КОМІКС
*ІНТЕРВ'Ю
*ГУРУ ЗХІ

Події*
ГОРОСКОП*
ВІСТАВКИ*

Слово редактора

Привіт всім читачам! Нарешті Ви тримаєте в руках новий випуск студгазети «Ракурс», яка, я сподіваюсь, стане досить звичною подією для всіх нас, студентів ЗХІ, і того середовища, в якому ми постійно обертаємось.

Перед тим, як всім разом об'єднатися і почати працювати над випуском номера, ми поставили кілька цілей. Адже без чіткого усвідомлення того, що ми хочемо в підсумку одержати, нічого й не вийде. Отже, на сторінках нашої студентської газети ви зможете зануритися в світ арт-новин, поміркувати над інтерв'ю, надихнутися цікавими персонами, отримати пораду, до яких інформаційних джерел варто звернутись, щоб збагатити свій внутрішній світ та багато іншого.

Взагалі, чудово, коли ти твориш на благо собі і суспільству! Саме тоді приходить повне розуміння того, що все це не дарма і праця зовсім не марна.

Одним словом, газета «про що» і «про кого», а місцями навіть «до і після».

Зміст

ЖИТТЯ ЗХІ

події

3 ЗИМОВА СЕСІЯ

4 ДЕНЬ СОБОРНОСТІ

5 ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР,
присвячений 75-й річниці
з дня народження Василя Стуса

6 ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЇВ КРУТ

7 ЗАХИСТ ДИПЛОМІВ

8 РЕТРОПЕРСПЕКТИВНА ВИСТАВКА
творів народного художника України,
Юрія Дмитровича Герца

10 ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА,
День усіх закоханих

ВИСТАВКИ

11 ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ МИКИТА
відсвяткував своє 82-річчя

12 ПЕРСОНАЛЬНА ВИСТАВКА
Олександра Громоваго

13 ВИСТАВКА РОДИН-ДИНАСТІЙ
закарпатських митців

ГУРУ ЗХІ

14 ЖИТТЯ СПОВНЕНЕ ЛЮБОВІ
ТА ПРАЦІ

АРТ-НОВИНИ

16 НОВИНИ

ВАРТО ПОЧИТАТИ

18 IMEN

ВАРТО ПОДИВИТИСЬ

19 ТАЄМНИЦІ НІЧНОЇ ВАРТИ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ

20 ГОЛОДНИЙ СТУДЕНТ -
поганий спеціаліст

СТУДЕНТСЬКИЙ КВИТОК
не дійсний

КОМІКС

21

ГОРОСКОП

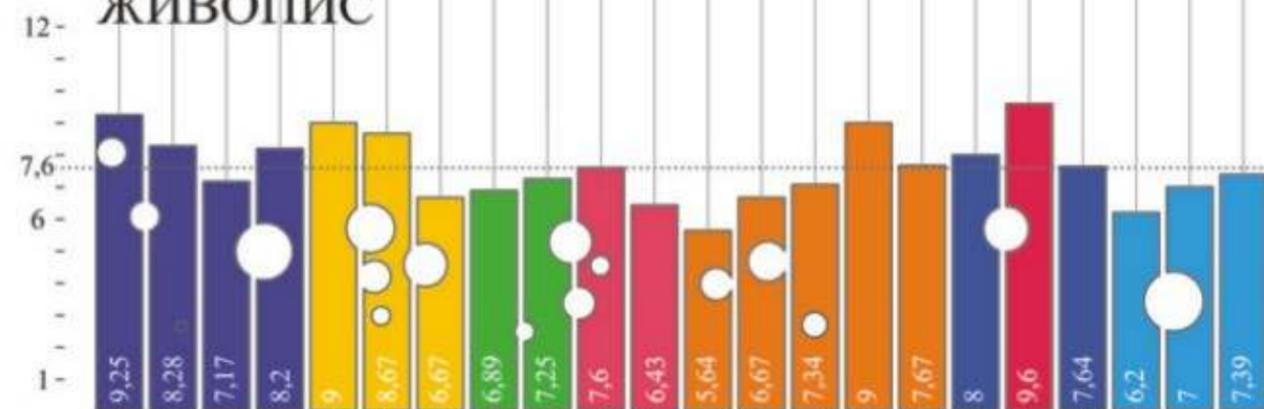
24 ВЕСНЯНИЙ ГОРОСКОП

Зимова сесія

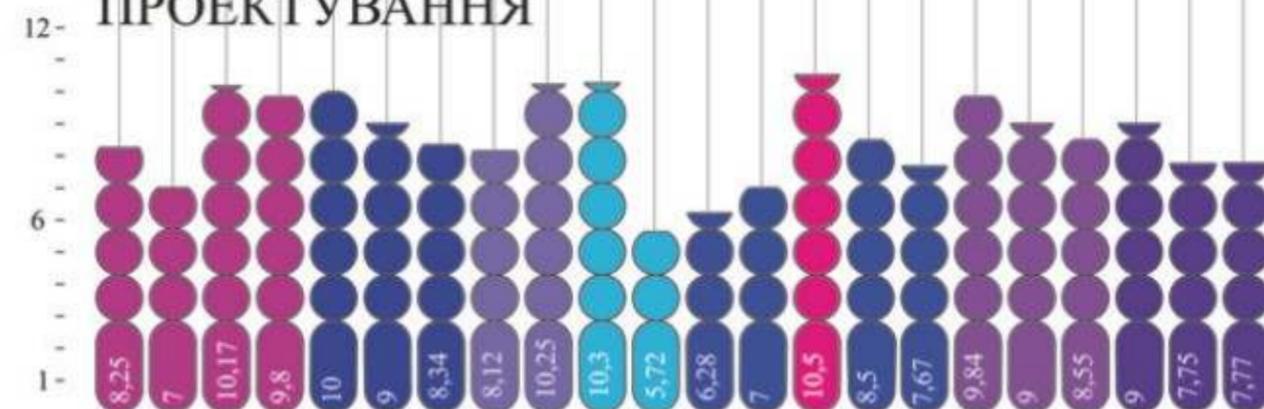
РИСУНОК

ЖИВОПИС

ПРОЕКТУВАННЯ

XX століття залишило нам вершинні події минулого, події історичного досвіду боротьби українського народу за свободу, незалежність, державність. До таких подій належить 22 січня 1919 року – день ухвали Акту Злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки. Цей день вкарбувався в історію України величним національним святом – Днем Соборності.

Саме того зимового дня в Києві було ухвалено рішення про об'єднання двох, розділених історичною прірвою, гілок українського народу. Нарешті здійснились віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України.

Велику роль в боротьбі за незалежність України відіграла молодь. Юнаки та дівчата своїм життям виборювали незалежність.

Не сміємо забути цього.

Студенти Закарпатського художнього інституту та Коледжу мистецтв 22 січня прийшли до пам'ятника Августина Волошина – великого діяча українського народу, щоб подякувати за всі жертви для нас, для майбутніх поколінь. Також в бібліотеці ЗХІ відбулася відкриття виставки книг, присвяченої Дню Соборності України. Кожен студент може прийти та ознайомитись з історією формування незалежності України.

День Соборності

23 січня в лекційній залі ЗХІ відбулася відкрита лекція на тему «Соборність України» (доц. Міськов І. О.). На лекції студенти мали змогу продивитись фільм «Україна: народження нації» польського режисера Єжи Гофмана. Правда, тільки фільм четвертий – «Незалежність». Але вражень і так чимало.

У фільмі відтворено історію України від Хрещення і до сьогоднішнього дня. За задумом режисера, завдання стрічки – провокація для молоді, імпульс до вичення історії України та пошуків істини.

В основу фільму покладені відео- та аудіоматеріали, безліч ілюстрацій та архівних документів, які Єжи Гофман збирав особисто.

Фільм супроводжують коментарі самого автора.

На створення фільму Єжи Гофмана надихнула книга экс-Президента України Леоніда Кучми «Україна – не Росія». «Мене здивувала фраза, яку Леонід Кучма виніс у заголовок. Навіть я, який виріс у Росії, у Сибіру, в імперії, де Україну як самостійну одиницю ніхто й ніколи не розглядав, завжди мав природне усвідомлення того, що наша країна – таки не Росія», – казав Єжи Гофман. Після презентації фільму в Одесі професор Одеського національного політехнічного університету, завідувач кафедри історії та етнографії Григорій Гончарук заявив журналістам, що за такий «блискучий фільм про Україну», як «Україна: народження нації» Єжи Гофман заслуговує звань Герой України та Почесний громадянин Одеси.

Подумаймо про це.

Ми маємо брати приклад з людей, які 22 січня 1990 року дали історичну естафету поборникам незалежності України, поєднуючи живим ланцюгом злуки Київ і Львів, Схід і Захід України. Відзначення Дня Соборності, вшанування творців Акту Злуки це не тільки зовнішня суспільна потреба, а й наш моральний обов'язок берегти світлу пам'ять незліченних жертв, принесених українським народом на оltар незалежності, соборності, державності.

Кожен з нас має зрозуміти, що незалежність України далася не просто так. Люди століттями крок за кроком виборювали її, інколи ціною власного життя.

На жаль, сьогодні мало хто цінує цю жертву, ми народилися вже в незалежній Україні. Завжди потрібно пам'ятати, що ми – майбутнє України. Саме ми творимо нашу Державу і тільки від нас залежить майбутнє наших дітей та внуків. Якщо кожен з нас буде жити за законом: «Моя хата скраю», то майбутнього для України не буде.

Пам'ятаймо про це.

Корпош К. 4 Д.І.ЗХІ

Літературний вечір, присвячений 75-й річниці з дня народження Василя Стуса

24 січня 2013 року в приміщенні Закарпатської обласної бібліотеки для дітей та юнацтва відбувся літературний вечір, присвячений 75-й річниці з дня народження Василя Стуса – одного з найвизначніших поетів XX століття.

Василь Стус належав до опозиційно настроєної національно свідомої молоді інтелігенції, яка одверто протиставила себе тоталітарному режимові. Йому випало жити в надзвичайно складний час. Час, коли людина мала вибирати: мовчати попри всі утиски та приниження і зберегти своє життя чи зберегти в собі Людину, навіть ціною власної смерті. Василь Стус вибрав друге. Та й не міг він вчинити інакше, навіть якщо дуже хотів. Щоб у цьому переконатися, досить ознайомитися з його творами.

Цю можливість подарували присутнім свята студенти Закарпатського художнього інституту та Коледжу мистецтв ім. А. Ерделі, які разом з викладачами (проректора з наукової та виховної роботи Н. Й. Ребрик, і заступника директора Коледжу з виховної роботи В. Ю. Федораніч, викладач української мови та літератури) підготували літературний виступ «Мистецька спадщина Василя Стуса». Час мине, але щире слово В. Стуса назавжди залишиться в пам'яті людей.

Величанич Г. І.ГД. ЗХІ

Пам'ять Героїв Крут

29 січня 2013 року вшануємо пам'ять Героїв Крут – юних українських лицарів, що у далекому 1918 році стали на захист щойно проголошеної незалежної Української Народної Республіки.

Бій який тривав 5 годин між 4-тисячною більшовицькою армією Михайла Муравйова та загonom з київських студентів і бійців вільного козацтва, що загалом нараховував близько чотирьох сотень воїнів у перебігу військових дій вирішального значення не мав, та у свідомості багатьох особливого значення набув завдяки героїзму української молоді.

Крути (1938)

Стою німий... Схиляю низько чоло...
У спогадах подія судних днів
Жива встає... Точився бій навколо...
О, скільки їх, відважних юнаків.
За рідний край і за любов до волі
Лягли от тут, на цьому полі!..
Ой, поле, поле крові і скорботи!..
Тут в сяйві ранку нашої весни
Почавсь новий шлях хресний до Голготи
І залунало зрадливе: «Розпни!»...
Немов Христа друге страшне розп'яття
Судилося Вкраїні... О, прокляття!

Бурко Демид

Віктор В. 4 Д.І. ЗХІ

Захист дипломів

1-2 лютого 2013 року в Закарпатському художньому інституті відбувся публічний захист дипломних робіт випускників освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» заочної форми навчання. Державна екзаменаційна комісія, очолювана Андрієм Володимировичем Чебикиним — ректором Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, президентом Національної академії мистецтв України, кваліфіковано оцінила роботи 31 студента, чотирьох з яких відзначила похвалою. Це –

- Андрейчик Марину Вікторівну за серію соціальних плакатів «Сім'я»;
- Росінську Юлію Юріївну за розробку інтер'єру дитячого садочка;
- Стегуру Івана Іванович за дерев'яні дитячі іграшки;
- Прислупську Андрею Йосипівну за набір декоративних тарілок «Дивосвіт».

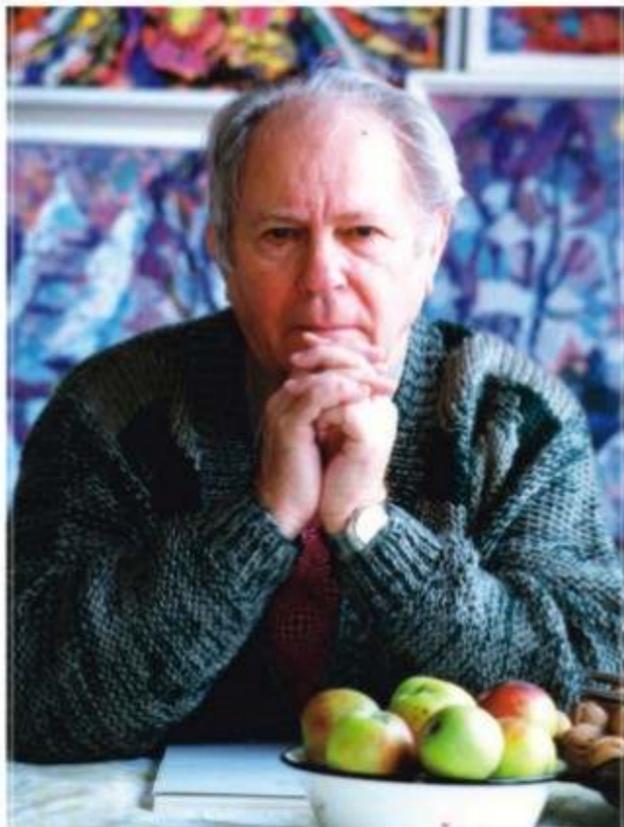
Крім того, за цікавий задум і можливість впровадження відзначені дипломи «Набір пакування для прянощів до закарпатських страв „Грядка“» Еліха Вадима Павловича та «Розробка брендбуку для медичної клініки „Центр здоров'я волосся“» Самофалової Світлани Сергіївни.

Попри критичні зауваження до окремих робіт, загальне враження від захисту залишилося приємне, адже 74 відсотки дипломантів отримали «відмінно» та «добре». А це значить, що ще три сотні молодих спеціалістів нестимуть у цей світ Добро, Світло, Радість – те, що називаємо Мистецтвом.

Канигіна Н. 5 живопис ЗХІ

Ретроспективна виставка творів народного художника України, Юрія Дмитровича Герца

27 лютого 2011 року село Лохово урочисто відзначало 80-річчя з дня народження відомого на всю Україну майстра пензля Юрія Дмитровича Герца. В актовому залі адмінбудинку сільської ради зібрались родичі, друзі дитинства, односельчани. На жаль, через хворобу, Юрій Дмитрович не зміг прийти в рідне село, подзвонив, вибачився.

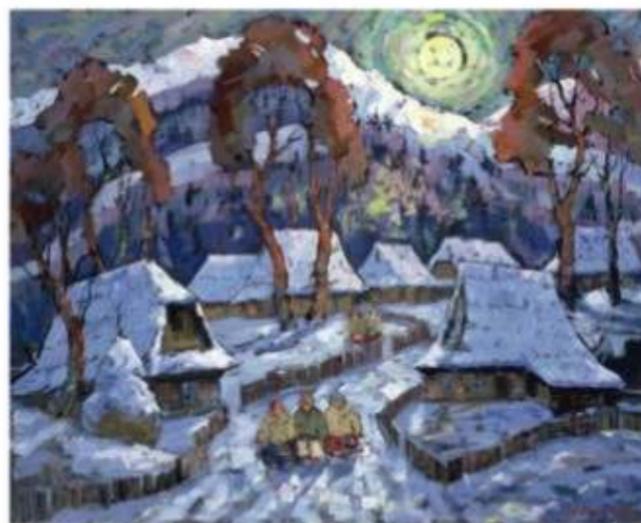
Картини митця, сповнені любов'ю до рідного краю привабили багато охочих відвідати захід. Яскрава та неповторна манера художника вдало передає закарпатський колорит з усією його повнотою та радістю. Різноманіття сюжетів, технік та кольорів вражає. Спостерігаючи за полотнами, стає можливим прослідкувати творчий шлях митця. Старі фотографії розміщені під склом у залах допомагають краще створити образ талановитого художника. Кажуть, що його життєвим кредо було: «Я в серці маю те, що не вмирає!». Тепер у Закарпатті є безсмертні творіння, що радуватимуть ще багато поколінь.

15 вересня 2012 року на 82 році життя зупинилось палке серце відомого нашого земляка – народного художника України, лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка, лауреата обласної премії імені Йосипа Бокшая та Адальберта Ерделі – Юрія Дмитровича Герца. Його унікальне й неповторне мистецтво – гордість і скарб культури нашої країни, безцінна духовна спадщина народу. Стежка служіння мистецтву привели Юрія Герца до висот Вічності, ім'я його вписане золотими літерами до історії нашої країни. Завжди буде жити в серцях сучасників і нащадків глибока шана й невмируща пам'ять про чудову, скромну й щирю людину, патріота, митця, народного художника України Юрія Дмитровича Герца.

Бенчак Т. ЗХІ

8 лютого 2013 р. о 14:00 відбулося відкриття ретроспективної виставки творів народного художника України, лауреата Національної премії ім. Т.Г. Шевченка Юрія Дмитровича Герца (1931-2012). Місце проведення : м.Ужгород, вул. Жупанатська, 3 в приміщенні Закарпатського обласного художнього музею імені Йосипа Бокшая.

Народився Юрій Герц 27 лютого 1931 р. у багатодітній селянській родині в селі Лохово, що на Мукачівщині. Юрій був третім, кажуть, найщасливішим у своїй долі, бо в казках третьому випадає все: і царство, і дружина гарна. Найдовірливіші і найщиріші стосунки були зі старшим, Михайлом. Юрій Герц разом з дружиною, яка свого часу викладала в Ужгородському училищі прикладного мистецтва, створюють об'єднання митців Хустщини, згуртовують їх навколо ідеї художнього братства. З часом це об'єднання стало відоме під назвою «Митець Верховини». З 1975 по 1982 роки Юрій Герц працював у Мукачеві, а з 1982 року працював і проживав в м. Ужгороді. Наступний період життя – період злету і розквіту всіх інтелектуальних і духовних сил митця, період яскравого прояву кращих сторін хисту, працьовитості та неповторних рис індивідуальності творчої манери. Твори видатного майстра пензля Юрія Дмитровича Герца репрезентували нашу культуру та мистецтво в державних і приватних колекціях Італії, Грузії, Угорщини, Росії, Словаччини, Румунії, Канади, США, Німеччини. Особливо важливими у житті художника були ужгородська та київська персональні виставки творів /відповідно у 1991 та 1994 роках/. Продуктивність і цілеспрямованість митця у служінні українському образотворчому мистецтву була вкотре підтверджена його персональними виставками у 2001 році в Ужгороді, на Всеукраїнській виставці у 2001 р. в Києві, на виставці українського образотворчого мистецтва у 2002 р. в Москві.

День Святого Валентина, День усіх закоханих

З кожним роком з'являється все більше нового у нашому житті, зокрема приходять до нас і нові свята, які ми зрадістю святкуємо та дотримуємося. Нещодавно до нас прийшла нова традиція – святкувати День Святого Валентина, День усіх закоханих. Ставлення до нових свят так само різноманітне, як і ставлення людей до чогось нового. Комусь не подобаються такі зміни, дехто вважає цей день вигаданим святом, хтось навпаки – з цікавістю ставиться до всього незвичного і сприймає цей день як можливість висловити свої почуття, зробити комусь приємне.

Кожен з нас знає зворушливу історію про священика Валентина, який за часів правління імператора Клавдія у Римській імперії був страчений із-за того, що дарував молодим парам шанс на щасливий шлюб і збереження своїх стосунків на подальше життя. Пройшов час і у пам'ять Валентину люди вирішили увіковічнити його ім'я, та заснували День усіх закоханих. Кожного року весь світ з нетерпінням чекає цього свята. Всі люди світу не дивлячись на свою віру і місце де вони живуть всі готуються до цього свята, щоб подарувати шматочок свого щастя своїй половинці, яку він кохає понад усе.

Але кожна нація святкує це свято по-своєму:

Італійці у День Святого Валентина вважають своїм обов'язком дарувати коханому солодощі. В Італії цей день так і називають — «солодкий».

Поляки цього дня відвідують Познань. Там, за повір'ям, лежать моці Святого Валентина, а над головним престолом висить його чудодійна ікона. Поляки вірять, що проща до неї допомагає в любовних справах.

Німці вважають Валентина покровителем психічно хворих, прикрашають в цей день всі лікарні червоними стрічками, а в каплицях проводять спеціальне Богослужіння. Загалом, святкування не відрізняється від аналогічних у Європі чи Америці. День св. Валентина особливо поширений серед молоді.

А, як на рахунок нас? Творчих людей, які живуть коханням. До яких приходять їхня муза та нашіптє нові ідеї для нових творчих здобутків.

Так от День святого Валентина не обійшов і наш Закарпатський художній інститут. Студенти зробили флешмоб де самі вистроїлися у формі серця, щоб назавжди зберегти цей день у своїй пам'яті.

На мою думку, кожен з нас заслуговує бути коханим та кохати. Адже, якщо б не кохання на цьому світу, люди б по винищували один одного війнами, революціями, заздрістю та гординою. А так природою нам було подаровано відчувати тепле і нестримне кохання, яке приторможує наше погане я і дає змогу відчувати себе людьми. Так кохайте, даруйте тепло і не забувайте хто ви є, боріться за своє щастя і якими ви б не були сильними, ніколи не розлучайтеся з коханими своїми.

Машкаринець Я. 1 Д.І. ЗХІ

Володимир Васильович Микита відсвяткував своє 82-річчя

*Із словом Божим Ви прийшли у світ,
Щоб за собою нас вести незградно.
Для Вас сьогодні – і пісні, і цвіт,
І людська шана – щира і доланна.
Хай образ Божий у душі сія,
Христова віра множить з роками,
Хай Ваше добре й дороге ім'я
Як символ миру буде поміж нами.*

З повагою Студенти ЗХІ

1 лютого 2013 року відсвяткував своє 82-річчя – народний художник України, член Академії мистецтв, лауреат Національної премії України імені Т.Шевченка – Володимир Васильович Микита.

Для урочистого привітання з днем народження, 7 лютого студенти та викладачі ЗХІ зібралися у лекційній залі.

Присєднався також до привітань заступник голови облдержадміністрації Іван Качур, який також ознайомився із матеріально-технічною базою навчального закладу, оглянув виробу студентів і приміщення. Він виразив підтримку та допомогу зі свого боку. Надіюсь, що ця зустріч виправдається працею та успішним результатом у процвітанні нових вершин закладу.

Також головною подією цієї зустрічі була презентація художньо-документального фільму «Портрет мамки». В ньому йдеться про життєву і творчу долю Володимира Микити. Автори цієї стрічки - сценарист Дмитро Кешеля, режисер Світлана Томорі, оператори Володимир Дуда і Наталя Панько — зуміли віднайти маловідомі сторінки і незвичні факти із життя митця у захоплюючий відеофільм. У спогляданні вражають філософські роздуми самого Володимира Микити про свій час, незабутих учителів, високу духовність наших предків, їх мораль, а також сентенції про мінливість і загрози сучасної епохи.

Володимир Микита створив світ, який полонить чистотою мистецьких думок, і це відчутно в усіх жанрах, до яких художник звертався, перетворюючи задуми у конкретні образні тлумачення стану душі. Саме на внутрішньому світі, а не на званнях та регаліях наголошують автори фільму «Портрет мамки».

Розповідати про те, що глядач починає перейматися долею, подіями, наче стає учасником цього, нехочеться. Фільм настільки особистий, що краще подивитися, відчувати і зрозуміти не творчий, а саме життєвий, словнений мудрістю, шлях митця – Володимира Васильовича Микити.

Москальова Н. V, живопис ЗХІ

Персональна виставка Олександра Громова

В Ужгороді відкрилась персональна виставка Олександра Громова

У галереї «Ужгород» відкрилась персональна виставка Олександра Громова — закарпатського художника, вихідця з Миколаївської області, приурочена до 55-річчя митця.

У залі представлені полотна різних жанрів: пейзажі, натюрморти, портрети та абстрактні композиції, створені впродовж минулого року.

«Стиль Громова еволюціонує, вбираючи та перетворюючи досвід європейського живописного реалізму, французького постімпресіонізму і фонізму, німецького, угорського та чеського експресіонізму», — таку характеристику робіт майстра дав культуролог, історик, політолог, професор Іван Поп.

Борис Кузьма, голова Закарпатської організації Національної спілки художників України розповів: «Ми познайомилися, коли командою потягом їхали в Київ вступати в спілку. У дорозі вимкнули світло, Олександр Громовий не розгубився: взяв шкірку від солонини, горілку, якісь нитки... і світло з'явилося (сміється)». Про творчість колеги додав: «Мистецтво Громова потрібно сприймати по-особливому, тому що ця людина в молоді роки розвивалась під впливом закарпатської школи живопису. Але при цьому він залишився самим собою, хоча є дуже багато мотивів, технік, моментів, які його пов'язують і ріднять з нашою школою. Творчість художника органічно доповнює крайовий живопис».

Анастасія Ножка

Виставка родин-династій закарпатських митців

14 лютого 2013 року о 16.00 в обласному центрі Закарпаття в галереї «Ужгород» відкрито художню виставку, яка об'єднала роботи представників родин-династій закарпатських митців

На експозиції можна побачити творчість членів художніх сімей Скакандіїв, Свальявчиків, Приходьків, Дідиків, Габдів, Павлишинів, Кузьмів тощо. Як попередньо анонсував ініціатор виставки, голова Закарпатської організації Національної спілки художників України Борис Кузьма, обласна НСХУ «багата» на мистецькі сім'ї — нараховує 22 родини.

Сім'я відіграє важливу роль у житті митця, багато від атмосфери удома залежить, чи може митець присвятити себе картинам, рідна людина повинна надихати і підтримувати.

Під час відкриття експозиції Борис Кузьма зауважив: виставка, що її символічно відкрито у День Святого Валентина, має на меті у такий незвичний «мистецький» спосіб знову нагадати про важливість збереження сімейних традицій та цінностей.

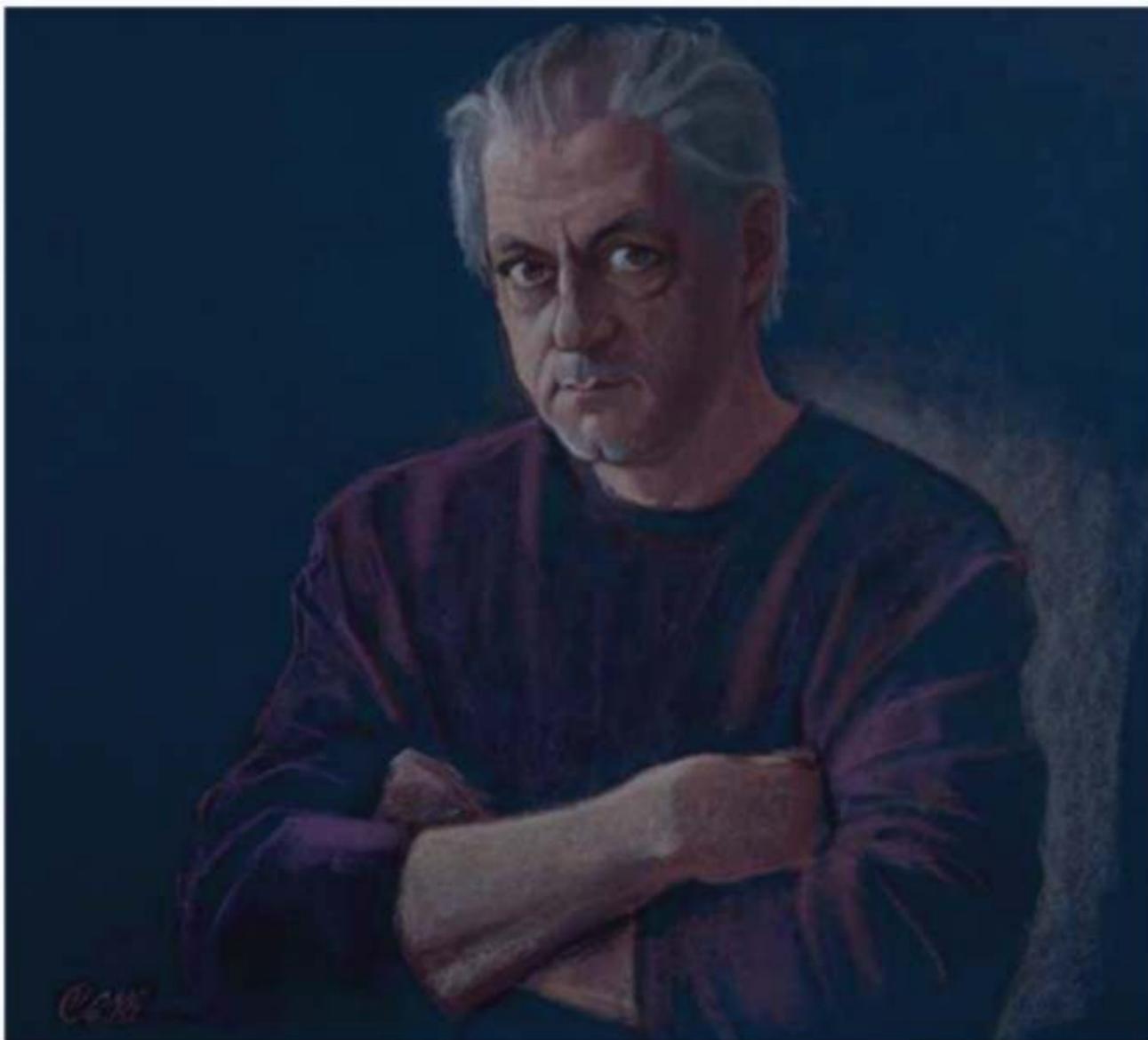
Мистецтвознавець Олена Приходько, у свою чергу, з усмішкою закликала присутніх «у жодному разі не вірити в твердження про те, що природа "відпочиває" на дітях талановитих батьків», адже твердження це з успіхом заперечує нинішня виставка. Так, окрім картин вже іменитих закарпатських художників, на експозиції представлені і роботи їх талановитих дітей та онуків.

Найменшим учасникам виставки з нагоди її відкриття було вручено подяки від Закарпатської ОДА й подарунки — альбоми для малювання.

Бенчак Т. ЗХІ

Життя сповнене любові та праці

«Великодушне серце – кращий натхненник розуму.»
О.Бестужев-Марлінський

Н.Сіма «Портрет Михайла Сирохмана»

Михайло Васильович Сирохман – заслужений працівник культури України, викладач, художник, автор низки книг, ініціатор громадської акції «Врятуємо церкви Закарпаття». Він народився 16 лютого 1954 року у м. Ужгород. Згадуючи шкільне дитинство розповідає про інтерес до мистецтва, який був закладений керівником художньої студії Золтаном Степановичем Баконієм (заслужений учитель України). Багато учнів здобувши середню освіту вступали прямо у вищі навчальні заклади. У нього займалися діти найвидатніших майстрів пензля Антона Кашшая та Золтана Шолтеса, внучка Федора Манайла, син письменника Михайла Томчанина. Студійцями в різні роки були А.Бурдейний, В.Ганзел, С.Біба, І.Клиса, П.Пилюгін, М.Пуглик-Белень, В.Павлишин, О.Наурсков, Л.Яшкіна, Н.Пономаренко, І.Віг, В.Скакандій та М.Сирохман.

На той час розвивалось мистецьке середовище і дуже цінилось. Кожного літа проходило багато обов'язкових пленерів, які відвідував активіст творчості. Це були дуже яскраві враження для Михайла Васильовича. І вони, по суті, заклали якийсь такий інтерес до мистецтва, який залишається на все життя. Саме у шкільні роки була прочитана перша художня книга, яка познайомила учня з мистецтвом та стала початком колекціонування творчих книг. Вона носить назву «Жадоба до життя» І.Стоун.

Після закінчення школи, так як Сирохману подобалося малювати та вчити мови, потрібно було обирати куди піти для здобуття вищої освіти. Була ідея вступити у Львівський державний інститут прикладного і декоративного мистецтва (теперішня ЛНАМ), але майбутньому студенту забракувало

впевненості. Він пішов здобувати фах – англійську філологію. Студент мав також пристрасть до вивчення інших іноземних мов. На теперішній час Михайло Васильович володіє англійською, чеською, французькою, італійською, угорською, польською, та слов'янською мовами. На протязі навчання багато разів їздив в ермітаж у Ленінград. Черпав там натхнення та пізнавав творчість великих митців. Продовжує й надалі свою творчу стежку по мистецтву. Побачив світові шедеври у великих містах, таких як Париж, Флоренція та ін.

Закінчивши навчання Сирохман починає працювати учителем англійської мови у школі Воловецького району. В цей період знайомиться з Василем Мучичкою. Разом з ним Михайло Васильович підкорив вершини гір Міжгірських та Воловецьких районів. Саме тоді він побачив дерев'яні церкви в усій повноті та красі. Відтоді починає колекціонувати зображення, щоб мати архітектурні пам'ятки для графічного малювання. Додатково починає досліджувати історичну глибину дерев'яних церков на Закарпатті.

У комуністичні часи про якусь видання на цю тему не могло бути й мови. Але наприкінці 80-х почала кристалізуватися ідея книжки про дерев'яні церкви нашого краю. Завдяки побаченому альбому канадця Олега Івануся «Церква в руїні» про українські храми в Польщі, Михайло Васильович видає книгу «Церкви України. Закарпаття».

Напередодні 2000-го року відвідавши церкву у селі Гукливому і побачивши в якому вона жахливому стані, дослідник зрозумів, що мало фіксувати та милуватися. Треба діяти та рятувати красу, яку можна бачити кожен день на власні очі, а не лише читати у книжках.

Михайло Васильович пише не тільки про архітектурні пам'ятки, а й про творчість митців. Його цікавить показати сутність в чому політ того чи іншого художника, який знаходиться в стані наполегливості, енергії та має свої емоції. На думку дослідника стаття повинна мати якусь родзинку аби цікаво було читати.

З 1989р. Михайло Васильович почав працювати в Ужгородському училищі прикладного мистецтва ім. А.Ерделі (з 1995 року - Коледж мистецтв). Спочатку був вихователем у гуртожитку. Потім почав викладати у коледжі іноземну мову. Продовжує у ВНЗ, після відкриття ЗХІ (2003р.), свою педагогічну кар'єру до теперішніх днів.

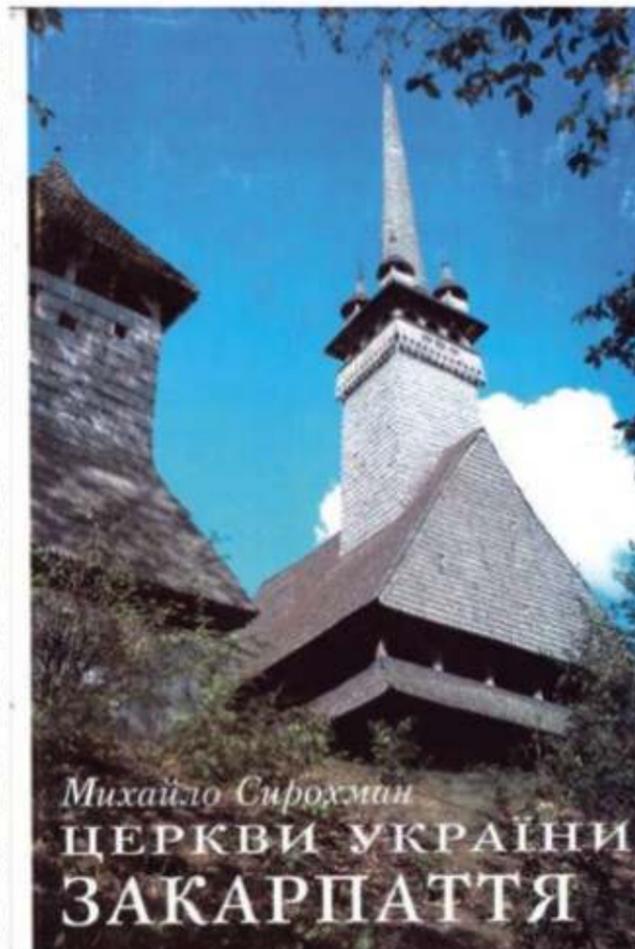
Видав книги:

- «Церкви України. Закарпаття», 2000р.
- «55 дерев'яних церков Закарпаття», 2008р.
- «Церкви України. Закарпаття», 2012р.
- І.І.Небесник та М.В.Сирохман. Адальберт Ерделі «ІМЕН. Літературні твори, щоденники, думки», 2012р.

Багато написав статей про митців Закарпаття і продовжує далі надихатися, досліджувати та збагачувати рідний край своїм талантом.

Сирохман Михайло Васильович і нині не зраджує своїм поглядам на життя, не гониться за матеріальними благами і славою. Надзвичайно талановита людина неймовірно широкої душі, скромна, відверта та товариська. Студенти з позитивом та легкістю сприймають пари, які проводить викладач. Для них велике задоволення та гордість, що цікава, творча і проста людина показує приклад як потрібно жити, любити та працювати так, як того бажає душа.

Москальова Н. В живопис ЗХІ

Михайло Сирохман
ЦЕРКВИ УКРАЇНИ
ЗАКАРПАТТЯ

55
дерев'яних
храмів
закарпаття

Новини

Міністром культури України призначений Леонід Новохатько - голова Київської міської організації Партії регіонів. Відповідний указ розміщений на офіційному сайті Президента України.

Раніше Новохатько працював заступником голови Київської міської державної адміністрації, зокрема, координував роботу головного управління культури. Новохатько керував службою з питань гуманітарної політики Адміністрації Президента і займав посади заступника міністра культури. З 2007 по 2010 роки Новохатько був заступником генерального директора Українського національного інформаційного агентства "Укрінформ".

Леонід Новохатько народився в селі Вечірки Пирятинського району Полтавської області. Закінчив Полтавський державний педагогічний інститут ім. В.Короленка (1975), аспірантуру і докторантуру Київського державного університету ім. Т.Шевченка.

З 16 лютого в PinchukArtCentre будуть відкриті чотири нові виставки.

Англійські художники-концептуалісти, які практично завжди працюють разом, учасники ARSENALE 2012, брати Джейк і Дінос Чепмени, представляють виставку під назвою «Курча». Вони зазвичай створюють твори з використанням пластикових моделей або манекенів. Брати Чепмени люблять провокації і тому часто стають причиною скандалів. Художник Тоні Оурслер із США відомий своїми мультимедійними інсталяціями. Зокрема, популярність прийшла до нього завдяки відеоскульптурам - лялькам з проєкцією живих деформованих осіб. Українські глядачі зможуть побачити його виставку «Agentic iced etcetera».

В рамках простору PAC-UA буде представлена експозиція фотохудожника Олексія Салманова «У лісі дешевше». У 2009 році Олексій став переможцем спеціальної премії Pinchuk Art Centre Prize.

Виставка «Колекційна платформа 4» буде представлена добіркою різнопланових робіт, об'єднаних тематикою емоцій і технологій.

PinchukArtCentre розпочав прийом заявок на участь у циклі занять освітньої програми «Розуміння музею», розробленої для підлітків від 14 до 16 років. Мета курсу - познайомити учасників з практиками сучасного мистецтва в контексті роботи спеціалізованих інституцій.

Курс складатиметься з 7 теоретичних та практичних занять і передбачає участь у зустрічах-дискусіях з мистецтвознавцем «кураторська платформа» PinchukArtCentre Тетяною Кочубинською, художниками Микитою Каданом, Алевтина Кахідзе та Юрієм Кручака.

Розглядаючи нові експозиції братів Чепменом, Тоні Оурслера, Олексія Салманова і «Колекційна платформа 4: Емоції і технології» в якості case study, слухачі досліджують процеси, що передують підготовці експозиції, розглянуть виставку з точки зору формування музейної комунікації та ознайомляться з музеєм як соціокультурним інститутом і освітнім центром.

Заняття будуть проходити у формі відкритого діалогу, що посприяє розвитку креативного мислення та здатності формувати своє бачення сучасних процесів. Участь у проєкті безкоштовна.

В Одеському художньому музеї, в рамках школи арт-менеджменту, 22-23 лютого відбудеться семінар на тему «Мистецтво перформансу. Принципи та практика».

Мета семінару - ознайомити учасників з теоретичними і практичними аспектами перформансу. Арт-критик і куратор Ута Кільтер розповість про історію виникнення терміна, основних етапів його розвитку та особливості вітчизняного мистецтва перформансу.

Вибрані епізоди з історії німецького, американського і японського сценічного мистецтва будуть супроводжуватися показом відео. У практичній частині семінару учасники під керівництвом майстра спробують створити власний перформанс.

Додаткова інформація та реєстрація: Nataly_line@ukr.net

Да Вінчі написав не одну «Джоконду»? «Айзелуортская Мона Ліза», картина на той же сюжет, що й світовий шедевр Леонардо да Вінчі, отримала авторство - і це авторство італійського генія.

Один тест провів фахівець з «сакральної геометрії», інший - Швейцарський федеральний інститут технології в Цюриху. «Мона Ліза», що знаходиться в паризькому Луврі, довго вважалася єдиною, написаною Леонардо (хоча відомі і копії), але авторство картини, що знаходиться у Швейцарії, визнавалося експертами сумнівним. Тим не менш, остання теж є найпопулярнішою в світі мистецтва, що й спонукало цюрихський Mona Lisa Foundation провести дослідження походження роботи.

Девід Фельдман, віце-президент фонду, каже, що з ним зв'язався італійський геометр Альфонсо Рубіно після публічної презентації портрета дівчини, яка, до речі, куди молодше, ніж її «колега» з Лувру. «Він [Рубіно] пильно вивчав геометрію Вітрувіанська людина і запропонував поглянути на нашу картину, щоб перевірити, чи не схожа вона». Висновок Рубіно - «Айзелуортская Мона Ліза» написана за правилами геометрії Леонардо і, очевидно, належить його пензля. Аналіз мазків, проведений американським фізиком Джоном Асмусом, теж це підтверджує. Радіовуглецевий аналіз показав приблизний вік картини - вона була написана між 1410 і 1455 роками.

Згідно з історичними документами, в кінці XV століття флорентійський буржуа Франческо дель Джокондо замовив портрет своєї дружини. Очевидно, з його будинку картина потрапила до Англії, куплена англійським аристократом - звідси й «ніюейм» картини (Айзелуорт - назва передмістя Лондона, де довго зберігалася картина).

Картина «Богоматір з немовлям Христом і святим Іоанном Хрестителем» (1493-1495) пензлю Боттічеллі, також відома як «Мадонна Рокфеллера», була продана на аукціоні Christie's 30 січня за 10,4 мільйона доларів. Про це повідомляється на сайті аукціонного дому.

Полотно майстра епохи Відродження було продано значно вище естимейта, що склав 5-7 мільйонів доларів, і поставило рекорд аукціонної вартості на роботи Боттічеллі.

Твір отримав прізвисько «Мадонна Рокфеллера» по імені одного зі своїх колишніх власників - мільярдера і філантропа Джона Рокфеллера, який придбав його в середині 1920-х років. Полотно більш ніж 50 років зберігалася в сім'ї Рокфеллерів, поки «Богоматір» не виставили на аукціон.

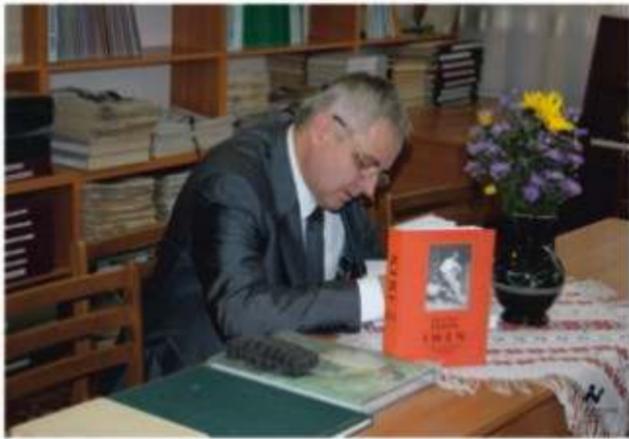
Останніми роками картина зберігалася в приватній нью-йоркській колекції. За даними Bloomberg, в 1992 році вона пішла з молотка за 440 тисяч доларів.

Аукціон Christie's, присвячений Відродженню, проходив у рамках тижня торгів роботами старих майстрів (29-31 січня). Увечері 30-го найдорожчим лотом стала картина Фра Бартоломео «Мадонна з немовлям», продана за 12,9 мільйона доларів.

Картина «Богоматір з немовлям Христом і святим Іоанном Хрестителем» в грудні 2012 року в рамках передаукціонної показу демонструвалася в Москві.

Погоріляк В. ЗХІ

ІМЕН

Земля Закарпаття багата на талановиті особистості. Адальберт Ерделі - український живописець, один з основоположників закарпатської школи образотворчого мистецтва. З самого початку йшов шляхом художника, і, як художник з неспокойною душею, об'їздив закордонні країни. Як живописець він теж не мав спокою: його перспектива виявлялася у кількох вимірах.

ІМЕН – його особисте життя. Це слово автор створив, щоб виразити душу того, хто згорає на цій землі в любові й мистецтві.

ІМЕН він утворив з таких понять: І – початкова літера слова *iste* (угорською – Бог); М – з мистецтва (*művészet*); Е – з любові (*szeretet*); Н – зі слова безконечність (*végtelen*).

Роман поділяється на дві частини: перша половина – ідеальне кохання, паралельне з мистецтвом, наповнене сонячним світлом; друга частина – сумна кольорова гама розвитку мистецтва паралельно з коханням. Ці дві події сталися і в дійсності. Роман створений в мюнхенський період життя Ерделі. "ІМЕН" є найкращим поняттям людини. Це – вища точка ідеалізму. Цим твором автор передав найкраще поняття вічного горіння любові й мистецтва.

Свою творчість Ерделі називав експресивним реалізмом. Основоположними цінностями для себе вважав «Бога, мистецтво, любов і нескінченність». Твердив: «Я належу своєму народові, а моє мистецтво належить світові». 27 вересня 2012 року в Закарпатській обласній універсальній науковій бібліотеці імені Федора Потоушняка відбулася презентація книги Адальберта Ерделі "ІМЕН": літературні твори, щоденники, думки". Учасниками презентації були: Іван Небесник – упорядник; Михайло Сирохман – упорядник; Олександра Гаркуша – видавець; Борис Кузьма – голова ЗОНСХУ; Володимир Микита – народний художник України; Мирослав Дочинець – письменник; Лідія Повх – письменниця; Петро Ходанич – письменник, художник.

Про пошук щоденників, джерел, які б зробили видання янайповнішим розповів знаний мистецтвознавець Михайло Сирохман. За його словами, рукописи Ерделі прибули в Ужгород у тому числі і з Нью-Йорку, від колекціонера Імре Пака, який відомий тим, що має найбільшу у світі приватну колекцію картин Мігая Мункачі. Саме з його рук часточка рукописів Ерделі потрапила на батьківщину і впелася у вінок видання.

Книга видана коштом для потреб студентів Закарпатського художнього інституту і доступна наразі у його бібліотеці.

В Ужгороді створено також фонд імені Адальберта Ерделі, який опікуватиметься популяризацією творчості закарпатського художника.

Мазюкевич М. Д.Г. ЗХІ

Таємниці Нічної варті

Рембрандт Гарменс ван Рейн (1606-1669) "Таємниці Нічної варті" (реж. Пітер Грінуй, Нідерланди/Канада/Велика Британія/Франція/Польща, 2007) У ролях: Мартін Фрімен, Єва Бьортістл, Джоді Мей, Емілі ГолмсБританець Пітер Грінуй уславився і як режисер, і як художник, а його стрічки запам'ятовуються живописністю, декоративністю, яскравими кольорами та виразними образами. Своїм колегам-митцям він також присвятив не один фільм. У стрічці "Контракт рисувальника" (1982) Грінуй розповідав про художника, чії картини мимоволі стали відображенням дивного і таємничого злочину. У фільмі "Таємниці Нічної варті" він розвинув цю тему до цілої теорії змови, яка буцім то пов'язана зі знаменитою картиною Рембрандта. У центрі змови – багаті містяни Амстердама, які замовили художнику свої портрети у мушкетерських костюмах.

Під час роботи над картиною Рембрандт дізнається, що його клієнти вчинили убивство і замаскували його під нещасний випадок. Проте, крім убивства, на совісті багатіїв чимало інших гріхів. Не маючи змоги покарати винуватців, Рембрандт зашифрує усі ці злочини на своїй картині. Він порушує головний принцип подібних групових портретів – статичність і рівноцінність усіх фігур на полотні. Його герої, навпаки, перебувають у русі, ніби борючись за місце на передньому плані.

Рембрандт пише мушкетерів не як поважних громадян міста, а як трупу мандрівних акторів в чудернацьких костюмах, які знічев'я взяли до рук зброю. Це ще більше роздратовує замовників і вони вирішують осліпити бунтівного художника. Втім, на стрічці "Таємниці Нічної варті" історія не закінчується. Грінуй присвячує змові ще один фільм "Рембрандт. Я обвинувачую" (200. Ян Вермеєр (1632 – 1675) Дівчина з перлинною сережкою (реж. Пітер Веббер, Велика Британія/Люксембург, 200

Самбур Р. ЗХІ

Голодний студент - поганий спеціаліст

«У багатьох вузах України різко зріс середній бал успішності, необхідний для отримання стипендії. Через це велика кількість студентів втратила виплати», – розповів нардеп Микола Томенко, посилаючись на скарги молоді.

«Очевидно, в даному випадку мова йде про неофіційне розпорядження Міносвіти щодо економії коштів при виплаті стипендій, яке і почали реалізовувати керівники вузів», – сказав він.

За словами нардепа, такі вказівки, якщо вони були, прямо суперечать положенням Постанови Кабінету Міністрів України «Про питання стипендіального забезпечення», згідно з якими мінімальна стипендія повинна нараховуватися студентам, які за результатами семестрового контролю мають середній бал успішності не нижче 7 за дванадцятибальною, або не нижче 4 – за п'ятибальною шкалою оцінювання.

У зв'язку з такими обставинами Томенко звернувся до віце-прем'єр-міністра Костянтина Грищенка з проханням втрутитися в ситуацію у вищих навчальних закладах.

Проте у Міністерстві освіти і науки заперечили, що не мають інформації про самостійне завищення навчальними закладами середнього бала успішності студентів, кажуть, що відповідних розпоряджень також не надавали. Міністерство освіти і науки готує терміново реагувати на конкретні факти щодо можливого збільшення середнього бала успішності та зменшення виплати стипендій студентам.

Студентський квиток не дійсний

Ганьба!!! Тепер студенти будуть платити повну вартість квитків у поїздах!!!
Чи правда це? Чи просто дурна вигадка?

Верховна Рада зареєструвала новий законопроект про вищу освіту, у якому не передбачено право студентів на пільгові проїзди.

Про цей факт нас повідомила Анастасія Сабова (член Молодіжної ради). Всі українські студенти дуже обурені цією новиною. Більшість з них навчається у столиці або в обласних центрах і щоб доїхати додому студенти економлять 50% від вартості білету. Якщо ж законопроект прийме наша "чарівна" влада, то студнти, яких чимала частина уже й так знаходиться за межою бідності, взагалі не матиме можливості або навчатися, або жити.

Машкаринець Я. 1 ДІ. 3ХІ
Монич А. 1 ДІ. 3ХІ

ip. Єгорова Д. 1 ХОМ 3ХІ

Латинські мудрощі

Ідзумі японські мудрощі

Від автора: Мета цього комікса - поділитися цікавими думками та віршами з минулого. Такими, як наприклад японська лірика Ідзумі. Я буду намагатися шукати для вас натхненні мудрощі, і буду рада змістовним коментарям та конструктивній критиці. Отож надсилайте свої пропозиції і цікаві думки мені протягом місяця, і хтозна, можливо саме про вашу думку нам розповідатимуть Вася і Йося у наступному номері.